

ENIGE AANTEKENINGEN OVER DE STRANDEN VAN HET EILAND CORSICA

Ten gerieve van hen die schelpen op de Corsicaanse kusten willen verzamelen, geef ik hier een beknopt overzicht van mijn eigen ervaring in juni 1967. Voor degenen die ter plaatse niet over een auto beschikken, kunnen deze notities wellicht een belangrijke tijdsbesparing betekenen en teleurstelling voorkomen.

Ik reed, alvorens het binnenland in te gaan, het hele eiland rond en stapte tientallen malen uit om het strand op zijn schelpengehalte te onderzoeken. De rotsachtige westkust heeft omdelooos veel inhammen en evenveel aantrekkelijke strandjes. Niet zelden zijn deze vrij moeilijk te bereiken van af de slingerende, vaak hoog gelegen kustweg. De Oostkust daarentegen is vlak en heeft een vrijwel doorlopend, dikwijls breed strand. Ik kwam in Ajaccio aan land en volgde van daaruit de kust tot de noordkaap, reed toen langs de oostelijke kustweg over Bastia en Porto-Vecchio naar Bonifacio. Vandaar over Sartene waar de weg een heel stuk kust overslaat, naar Ajaccio.

Baai van Ajaccio. Afwisselend rotskust en zandstranden, arm aan schelpen. Het brede zandstrand langs de weg naar het vliegveld ten zuiden van de stad en nog verder tot aan het gehucht Porticcio is vrijwel schelploos. Het grindstrand ten westen van Ajaccio. Aan de weg langs de baai vindt men nog wel schelpen van rotsbewonende soorten.

Van Ajaccio noordwaarts tot de Golfe de Porto, tientallen kleine zandstranden in inhammen van steile rotsen. Enkele steekproeven leverden totaal niets op. Geen ervaring heb ik van het gedeelte Porto - Calvi. Tussen Calvi en Ile Rousse nam ik weer diverse steekproeven, steeds zonder veel succes. Schelpen sporadisch en dan nog sterk gesloten en gebloekt. Ook de aanspoelsellijn bevatte vrijwel niets.

St. Florent. Langs zuid- en westzijde van de baai, een breed fijnzandig schelpenrijk strand, waar tweekleppigen domineren.

Het schiereiland Cap Corse, in het noorden van Corsica, heeft een ruim 100 km lange kustweg. Ook hier weer steile rotsen met veel inhammen, doch betrekkelijk weinig aantrekkelijke strandjes, welke bovendien meestal moeilijk bereikbaar zijn. Bij Nonza is een breed zwart-groen grindstrand zonder enige schelp. Daarentegen biedt het schilderachtig, diep beneden de kustweg gelegen vissersdorpje Port de Centuri iets zeer aantrekkelijks. Het heeft vrijwel geen strand, doch in de haveningang spoelt rood koraalgruis aan. Dit wemelde van kleine horentjes.

Het noordelijkste dorpje van Corsica is Barcaggio. Daar is een lang zandstrand bedekt met dikke wierpakketten, die weinig opleverden. Echter verzamelde ik massa's kleine schelpjes in de richels van vlakke rotsen langs de kustlijn.

Tot Bastia steeds dikke pakketten aangespeeld wier, doch schelpen sporadisch. De gevonden exemplaren meest versleten. Het prachtige, brede Moriani-plage bezuiden Bastia oveneens schelpenarm. Hetzelfde geldt voor de Baai van Dolce Vita, 8 km beneden Solenzara en voor de Golfe de Porto-Vecchio. Ik bracht twee dagen door aan het prachtige strand van Cala Rossa, aan de noordzijde van Porto-Vecchio en zocht kilometers ver. Ik vond er alleen wat Cerithiums bewoond door heremietkreeftjes.

De Golfe de Santa Giulia, bij Hotel Moby Dick, bood een zandstrand met veel wier. Hierin massa's schelpen, voornamelijk tweekleppigen.

Tenslotte de Golfe de Santa Manza, helemaal in het Zuiden, aan de Oostzijde van het eiland, bereikbaar van af Bonifacio langs een departementale weg. Bij het gehucht Gurgazo, in de "zak" van de Golf, trof ik een fijn grindstrand met concentraties van Rissos's en ander klein grut. Dit leek mij voor de schelpenverzamelaar het interessantste oord van alle door mij bezochte punten en zeker de moeite waard om eens aan een grondige inspectie te onderwerpen.

Het verzamelde gruis is in bewerking bij mevrouw Fehr, in wier collectie het materiaal ook gedeponeerd werd. Zij die meer willen weten over de soortelijke samenstelling der verzamelde monsters gelieven zich dus tot mevrouw Fehr te wenden.

J.G.J. Kuiper